

volání proti usnesení obecního zastupitelstva o rozpočtu okr. výbor, v dalším pořadí zem. výbor. Předpis tento platí stejně jak pro případy, ve kterých o odvolání se rozhoduje meritorně, tak i pro případy, ve kterých se odvolání odmítá jako nepřípustné, ježto zákon v těchto směrech nečiní rozdílu.

Z těchto úvah plyne, že o odvolání proti rozhodnutí obecního zastupitelstva v L. o příspěvku podle § 26 zák. č. 329/21 měl rozhodovati okr. výbor v Duchcově a v dalším pořadí stolic zem. výbor v Praze a že tedy jak rozhodnutí okr. úřadu v Duchcově ze 17. října 1932 a z 19. listopadu 1932, tak i rozhodnutí zem. úřadu ze 6. února 1933 jsou rozhodnutími úřadů nepříslušných. Slušelo proto obě nař. rozhodnutí a sice bez ohledu na to, zda rozhodnutí okr. úřadu v Duchcově ze 17. října 1932 bylo rozhodnutím konečným, zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž bylo možno, aby se nss zabýval otázkou, zda odvolání proti usnesení obecního zastupitelstva ze 16. října 1931 bylo podáno v odvolací lhůtě či nikoli, ježto otázku tuto musí napřed řešiti úřady k tomu příslušné.

#### Č. 11.965.

**Církevné věci: \* Predpis § 13 odst. 1 vl. nar. č. 124/1928 Sb., že doba strávená v činnej verejnej duchovnej správe pred nabytím čl. štátneho občianstva..., se nezapočítava do služobnej doby započítateľnej podľa §§ 11 a 12, je vo shode so zák. č. 122/1926 Sb.**

(Nález zo dňa 8. júna 1935 č. 16.611/35.)

**V e c:** Julius U. v H. proti referátu ministerstva školstva a národnej osvety v Bratislave o kongruálnom doplnku.

**V ý r o k:** Sťažnosť jednak sa zamieťa pre bezdôvodnosť, jednak sa odmieta pre neprípustnosť.

**D ô v o d y:** Rozhodnutím zo dňa 8. augusta 1930 zem. úrad v Bratislave na základe § 3 zák. č. 122/1926 Sb., resp. § 169 vl. nar. č. 124/1928 Sb. upravil fassiu sť-ľa, ref. duchovného v H., stanovil dôchodok spojený s duchovným miestom a funkciou ref. farára v H., preradil sť-ľa do nových platov, predpísal mu penzijný príspevok a uložil mu vrátiť čiastku 34.004 Kč z titulu záloh pobieraných na kongruálne požitky. V rozhodnutí bolo — mimo iné — uvedené: »Sť-l' účinkuje vo verejnej duchovnej správe na systemizovaných staniaciach nepretržite od 30. apríla 1926. Doba strávená pred 30. aprílom 1926 nemohla byť započítaná do služobnej doby preto, že sť-l'ovi udelené bolo čl. štátne občianstvo výnosom min. vnútra zo dňa 13. februára 1925 na základe zák. čl. L:1879 a tak v smysle odst. 1 § 13 cit. vl. nar. môže služobná doba byť započítaná len odo dňa složenia štátoobčianskej prisahy, t. j. odo dňa 30. apríla 1926.

Do tohoto rozhodnutia podal sť-l' odvolanie.

Napadnutým rozhodnutím vyslovil žal. úrad, že preskúmajúc odvolanie sť-l'ovo rozhoduje v čiastke týkajúcej sa započítania služobných rokov pred udelením čl. štátneho občianstva takto: V § 13 odst. 1 vl.



nar. č. 124/1928 Sb. sa stanoví, že doba strávená pred nadobudnutím čsl. štátneho občianstva v činnej verejnej duchovnej správe nezapočíta sa do služobnej doby započítateľnej dľa §§ 11 a 12 uvedeného vl. nar. Výnimku tvoria prípady uvedené v odst. 2 § 13 tohoto nar. Ponevác st-ľovi bolo udelené čsl. štátne občianstvo na základe zák. čl. L:1879, ktorý prípad nie je uvedený medzi výnimkami v odst. 2 § 13 cit. vl. nar., žal. úrad ponechávajúc v platnosti patričnú čiastku napadnutého výmeru zem. úradu pri zamietnutí patričnej čiastky odvolania zisťuje, že st-ľ nemá v smysle §§ 11 až 13 tohoto vl. nar. právny nárok na započítanie služobnej doby ztrávenej pred nadobudnutím čsl. štátneho občianstva cieľom zvýšenia kongruy. Súčasne zistil žal. úrad, že dôchodok uvedenej kňazskej stanice je hodnotený nadpriemerne, z ktorého dôvodu žiada, aby zem. úrad previedol v dohode s príslušným okresným úradom nové ustálenie dôchodku uvedeného farského obrodia dľa priemerných cien počítaných všeobecne pri ustáľovaní dôchodkov kňazských na Slov.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvažil nss:

I. St-ľ brojí predovšetkým proti výroku žal. úradu, že st-ľ nemá nárok na to, aby pri jeho prevedení do nových platov podľa zák. č. 122/1926 Sb. bola započítaná doba strávená v činnej verejnej duchovnej správe pred nabytím čsl. štátneho občianstva. V tomto smere dovodzuje st-ľ: zák. č. 122/1926 Sb. stanoví kategoricky, že každý duchovný, ktorý je čsl. štátnym občianom, má nárok na kongruálne požitky; z toho vrah zrejme a logicky plynie, že sa st-ľovi majú pri prevozu do nových platov započítať do služobnej doby, rozhodnej pre výšku týchto platov, i tie roky, ktoré strávil vo verejnej duchovnej správe pred nabytím čsl. štátneho občianstva, obsahuje-li tedy § 13 vl. nar. č. 124/1928 Sb. — žal. úradom v napadnutom rozhodnutí dovolaný — odchylné ustanovenie, odporuje toto ustanovenie zák. č. 122/1926 Sb.

K týmto vývodom sťažnosti slušelo uviesť: V § 1 odst. 3 zák. č. 122/1926 Sb. o úprave platov duchovenstva cirkví a náboženských spoločností štátom uznaných, prípadne recipovaných, sa stanoví, že duchovní prevádzajú sa do nových platov podľa doby služobnej, strávenej pred účinnosťou tohoto zákona vo verejnej duchovnej správe. V § 1 odst. 4 tohože zák. sa stanoví, že nárok na kongruu prislúcha však duchovným len, sú-li čsl. štátnymi občianmi... V § 13 odst. 1 vl. nar. č. 124/1928 Sb. sa predpisuje: Doba, strávená pred nabytím čsl. štátneho občianstva v činnej verejnej duchovnej správe..., nezapočítava sa do služobnej doby započítateľnej podľa §§ 11 a 12. V § 13 odst. 2 cit. vl. nar. stanoví sa zo zásady vyslovenej v odst. 1 tohoto šu výnimka — za určitých predpokladov — pre duchovných, ktorí nadobudli čsl. štátneho občianstva podľa ústavných zák. č. 236/1920 Sb. alebo č. 152/1926 Sb.

V danom prípade nepopiera st-ľ správnosť predpokladu žal. úradu, že st-ľovi bolo udelené čsl. štátne občianstvo podľa zák. čl. L:1879; vtedy ale musí nss vychádzať pri svojich úvahách z toho, že zmienený



predpoklad žal. úradu je správny; za tohoto stavu veci nemôže teda v danom prípade vôbec prichádzať v úvahu ustanovenie § 13 odst. 2 vl. nar. č. 124/1928 Sb. a Iza tedy zmienené vývody sťažnosti, vytýkajúce neplatnosť § 13 cit. vl. nar., chápať len v tom smysle, že sť-I má tu na mysli namietat, že ustanovenie § 13 odst. 1 cit. vl. nar. odporuje zák. č. 122/1926 Sb.

Leč tohoto stanoviska sťažnosti nss nesdiela.

Je-li podľa § 1 odst. 4 zák. č. 122/1926 Sb. — ako je to z doslovu tohoto ustanovenia patrné — čsl. štátne občianstvo základnou podmienkou vzniku nároku na kongruálne doplnky vôbec, plyní z toho, že u duchovného, ktorý nie je čsl. štátnym občanom, vznikol nárok na kongruálne doplnky len po splnení tejto podmienky, sú-li ovšem dané i ostatné podmienky zákonom stanovené; ďalej plyní z toho, že ani doba strávená duchovnými vo verejnej duchovnej správe pred nabytím čsl. štátneho občianstva nemôže prijsť v úvahu pri stanovení výšky kongruálnych doplnkov, resp. pri prevodu do nových platov, pokiaľ by ovšem neboly dané výnimečné prípady, kedy nabytie čsl. štátneho občianstva má určité retrotrakčné účinky, totiž prípady, o ktorých je zmienka v § 13 odst. 2 vl. nar. č. 124/1928 Sb., o aké prípady ale v dnešnom spore — ako to bolo vyše uvedené — vôbec neide.

Z týchto úvah ide teda na javo, že ustanovenie, obsažené v § 13 odst. 1 vl. nar. č. 124/1928 Sb., že doba, strávená pred nabytím čsl. štátneho občianstva v činnej verejnej duchovnej správe ..., nezapočítava sa do služebnej doby, započítateľnej podľa §§ 11 a 12, »je vo shode« so zák. č. 122/1926 Sb.

Vyslovil-li teda žal. úrad v napadnutom rozhodnutí, že pri prevodu do nových platov nemá sť-I nárok na započítanie onej doby, ktorú strávil vo verejnej duchovnej správe pred nabytím čsl. štátneho občianstva, ktoré bolo sť-Iovi — ako je sťažnosťou nepoprené — udelené podľa zák. čl. L:1879, nelzá v tomto výroku žal. úradu shľadať sť-Iom vytýkanú nezákonnosť. Je teda sťažnosť, pokiaľ smeruje proti tomuto výroku žal. úradu, bezdôvodná.

II. V ďalších vývodoch sťažnosti brojí sť-I proti tomu, že mu bolo uložené vrátenie zálohy, ktorú pobral na kongruálne požitky. Lež v tomto smere prehliada sť-I, že výrok o povinnosti vrátenia zmienených záloh je síce obsažený v rozhodnutí úradu I. stolice, že ale naproti tomu žal. úrad, ako je to patrné z jeho rozhodnutia, nerozhodoval o onej čiasťi sť-Iovho odvolania, ktorá smerovala proti zmienenému výroku úradu I. stolice. Vtedy ale nie je otázka, zda sť-I je povinný zmienené zálohy vrátiť, dosiaľ v poradí stolíc správnych vyriešená a je teda sťažnosť v tomto smere neprípustná podľa § 5 zák. o ss.

#### Č. 11.966.

**Učitelstvo. — Řízení před nss-em: I. \*** »Rozhodnutím neb opatřením« ve smyslu § 2 zák. o ss není výrok, obsažený v rozhodnutí o převodu učitele do požitků podle zákona č. 104/26 Sb., že